

REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II Núm. 26

Sant Hilari Sacalm, 13 de Setembre 1923

Nombre solt, 0.25 pts.

Temporada, 3.00 »

Record dels bons temps de la Colla APATS I LLETRES

Avui que un vent d'humorisme i gratitud ens han dut a la presidència d'uns Jocs Florals plau-nos recordar aquella xiroia Colla d'Apats i Lletres qu'en sos millors temps de joventut comensaren a cultivar per esplai de l'ànima, les belles lletres catalanes, i qu'en una forma o altre han continuat fins avui perquè'l que s'agafa amb entusiasme en aquella edat ja mai més se deixa. Segueixen algunes belles mostres dels diferents estils seus. Clar que no hi son tots, com voldriam, mes n'hi de quants n'hem pogut recullir. Els seus noms recordaran a molts les alegres i millors èpocas dels més celebrats setmanaris barcelonins avui ben escasos per cert.

Tots contribuïren amb el fruit del seu ingeni al costat de la fins avui insubstituïble revista «El Teatre Regional. El companyerisme de la Colla encare enguany es manifesta de tant en tant, en la continuació dels seus alegres Apats. Vagi també un sentit record per aquells Martí Giol, Anton Saltiveri i tants altres companys que ja'ns deixaren.

EL SIMBOL

La Colla en un Apat a la Font del Lleó (Pedralves) 1893

El gat dels frares

Al bell cim del Puig-alt de la Guardia hi ha el convent qu'ha per nom St. Manel; per son lloch y pels sants qu'allí viuen la gent del pla diuhen qu'allí dalt ja es cel.

Donchs, malgrat son bon nom, ja fa diàs que la pau del convent ha fugit per havershi ficat ab sas manyas. de potas y banyas un mal esperit.

Tots els frares han vist al fer monstre qu'apareix groch, vermell o morat, y en l'instànt que sas víctimas sopta

diu que sempre adopta la forma d'un gat.

No s'esplican com d'ells s'apodera y els caggira y entonta el cervell; aquell gat els fa por pro els encisa y a cap la camisa li arriba a la pell.

L'un quan menos pensarsho podia se sentia en son sér aquell gat; ab estúpida mímica reya

y als poch moments queya per terra estirat.

Altres feyan ganyotas horribles estirantse com folls els cabells; alguns d'ells com jubeus renegavan y a tots se'ls tornavan els nassos vermells:

El prior Frà Bernat ha estat l'únich a qui aquell esperit no ha temptat, y frenèlich, ab boja fatlera, busca la manera d'allunyá aquell gat.

Prou ne diu d'oracions y exorcismes; prou n'escampa d'aspergis y creus, pro re hi val y segueix nit y dia l'aspre sinfonia

d'estrans marrameus.

Fins qu'un dia tenint la sospita, d'hont podia aquell gat tení el cau va al celler, fa la creu y ab ma forta tancá bé la porta y amaga la clau.

¡Igual qu'oli en un llum! Des llavoras, ben tancat e! celler malehit, ja's passejan serens els bons pares, y aquell gat dels frares may més ha sortit.

JEPH DE JESPU

